

KÚRIA

Bfv.I.1467/2018/8. szám

A Kúria Budapesten, a 2019. év március hó 12. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben **I. rendű** terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálv a Nyíregyházi Törvényszék 6.B.796/2015/48. számú, valamint a Debreceni Ítéltábla Bf.III.500/2017/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítványozó, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Nyíregyházi Törvényszék a 2017. május 17. napján kihirdetett 6.B.796/2015/48. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetésében [Btk. 184. § (1) bekezdés], ezért halmazati büntetésül mint különös és többszörös visszaesőt tíz év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vagyonelkobzást rendelt el a terhelttől lefoglalt 229.455 forint, 20 USD és 10 Euró készpénzre, valamint 13.000 forint erejéig. Megállapította, hogy a terhelt nem bocsátható feltételes szabadságra.

Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljárva a Debreceni Ítéltábla a 2018. január 18. napján meghozott Bf.III.500/2017/14. számú ítéletével az elsőfokú határozatot I. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta, a terhelt különös visszaesőkénti megjelölését mellőzte, emellett elrendelte a Nyíregyházi Törvényszék 3.Beü.692/2016/7. számú ítéletével elismert, az Olasz Köztársaság Veronai Polgári és Büntető Bíróságának 2907/2011. számú ítéletével kiszabott, egy év négy hónap felfüggesztett fogházbüntetés végrehajtását, és pontosította a vagyonelkobzásra

vonatkozó rendelkezést. Egyebekben e terhelte nézve az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozatok ellen az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, a törvényi ok megjelölése nélkül.

Abban elsődlegesen azt sérelmezte, hogy a vele szemben indult büntetőeljárásokat egyesítették, így az 1978. évi IV. törvény (régibtk.) hatálya alatt, valamint a Btk. hatálybalépése után elkövetett cselekményeit egy eljárásban, a Btk. alapján bírálták el, holott rá nézve az elbíráláskor hatályos Btk. hátrányosabb, és emiatt olyan bűncselekmény miatt is felelősségre vonták, amely az elkövetéskor nem volt bűncselekmény.

További, eljárásjogi kifogásai a következők voltak:

- Állítása szerint a 2017. május 2-án megtartott tárgyaláson a bizonyítási eljárás ismételt megnyitását követően elmaradt az önvádra kötelezés tilalmára való figyelmeztetése egy gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv ismertetése során.
- Véleménye szerint az ítélet megalapozatlan, iratellenes és logikátlan; a tényállás II/1. pontjában a nyomozó hatóság és az ügyészség egyetlen vásárlóját sem tudta megnevezni, az elfogása során talált táskát nem az övé volt, továbbá neki nem volt bejárása a kérdéses pincerészbe, a tényállás III. pontja szerinti cselekmény kapcsán a vallomások jegyzőkönyvezésekor a nyomozó hatóság törvényt sértett, a bíróság pedig egyoldalúan értékelte a rendelkezésre álló vallomásokat. Sérelmezte azt is, hogy a tényállás IV. pontja szerinti cselekményt a bíróság kizárólag az ügy III. rendű terheltjének szerinte ellentmondásos vallomása alapján alapította, a további bizonyítékokat nem értékelte körülmények között, hibás következtetést vont le.
- Megítélése szerint a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla az Alkotmánybíróság 21/2016.(XI. 30.) AB határozatával ellentétesen ugyanabban az összetételű tanácsban hozott érdemi határozatot, mint amelyben 2017. április 11. napján a Bel.III.190/2017/4. szám alatt a terhelt (előzetes) letartóztatásának fenntartásáról határozott.
- Kifogásolta, hogy a Debreceni Ítéltábla elrendelte az Olasz Köztársaság Veronai Polgári és Büntető Bíróságának 2907/2011. számú ítéletével kiszabott egy év négy hónap fogházbüntetés végrehajtását, és az ítéltábla ítéletének e rendelkezésével szemben nem volt jogorvoslati lehetősége.

Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat helyezze hatályon kívül, a Nyíregyházi Törvényszéket utasítsa új eljárásra, és a jelentős időmúlásra figyelemmel kötelezze az eljáró bíróságokat lényegesen enyhébb és börtön fokozatú büntetés kiszabására.

-.-.-

A Legfőbb Ügyészség a Be. 657. § (1) bekezdése alapján tett nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint az I. rendű terheltnek az ítélet megalapozatlanságára, iratellenességére és „logikátlanságára” vonatkozó kifogásai a Be. 650. § (2) bekezdésében írt tilalomba ütköznek, mert azokkal az eljáró bíróságok tényállás-megállapításait, illetve bizonyíték-értékelő tevékenységét támadja, ez pedig a felülvizsgálati eljárásban kizárt.

Törvényben kizártként értékelte az indítvány azon részét is, amely a törvényes figyelmeztetés elmaradását sérelmezte, mivel a kérdéses tárgyaláson a bíróság nem hallgatott ki tanút, hanem egy korábban keletkezett okirati bizonyítékot ismertetett, így a figyelmeztetés szükségessége fel sem merülhetett.

Megítélése szerint az ügyek egyesítésére a szoros tárgyi személyi összefüggésre tekintettel törvényesen került sor, az esetleges szabálytalan egyesítés egyébként sem szerepel a felülvizsgálatra okot adó eljárási szabálysértések között.

Érdemben pedig alaptalannak tartotta az I. rendű terhelt azon érvelését, hogy az egyesítés miatt őt olyan cselekmény elkövetésében is bűnösnek találták az eljáró bíróságok, amely az elkövetés idején még nem volt bűncselekmény; a bírói gyakorlatra (BH 2004.304.) hivatkozva kiemelte, hogy amennyiben a terhelt a bűnhalmazatban lévő bűncselekményeket részben az új büntetőtörvény hatályba lépése előtt, részben a hatályba lépést követően követte el, valamennyi bűncselekményt az új büntetőtörvény szerint kell elbírálni.

Alaptalannak tartotta I. rendű terhelt hivatkozását az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) AB határozatára is, mivel ez azt mondta ki, hogy a büntetőügy további elintézésében nem vehet részt olyan bíró, aki a büntetőeljárás bármely korábbi szakaszában, így a nyomozás során bíróként járt el. A Debreceni Ítéletábla másodfokon eljáró tanácsa azonban a letartóztatás meghosszabbításáról nem a vádemelés előtt, hanem már a vádemelést követően, a törvényben előírt kötelező felülvizsgálat során határozott.

Szintén alaptalannak tartotta az indítvány azon részét, amelyben a terhelt azt sérelmezte, hogy nem élhetett jogorvoslati jogával az ítéletábla ítéletének azon rendelkezése ellen, amellyel elrendelte a Nyíregyházi Törvényszék 3.Beü.692/2016/7. számú ítéletével elismert, az Olasz Köztársaság Veronai Polgári és Büntető Bíróságának 2907/2011. számú ítéletével kiszabott egy év négy hónap

fogházbüntetés végrehajtását, mivel álláspontja szerint ez a rendelkezés nem minősül az elsőfokú bírósággal ellentétes döntésnek.

Ugyanakkor észrevételezte, hogy a Debreceni Ítéltábla az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (Eu.tv.) 111/B. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére a megfélemlített tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről a büntetés végrehajtásának átvétele hiányában rendelkezett. Az Eu.tv. 111/B. § (3) bekezdése szerint az elítélésről tájékoztatni kellett volna az olasz bíróságot, és kezdeményezésre folytatható le az átvételre irányuló eljárás. Ez az anyagi jogi természetű törvénytörés azonban nem orvosolható a Be. 650. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felülvizsgálat keretében, emiatt a 671. § 2. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati eljárásnak van helye. Egyben tájékoztatta a Kúriát arról, hogy ennek kezdeményezése érdekében a szükséges intézkedéseket megtette.

Ezek alapján arra tett indítványt, hogy a Kúria megtámadott határozatokat I. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn (BF.1489/2018/1-I.).

-.-.-

Időközben a 2018. december 19-én a Nyíregyházi Törvényszék tájékoztatta a Kúriát, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség a törvényszékre 2018. december 13-án érkezett B.1572/2018/1. szám alatt indítványt tett arra, hogy a Nyíregyházi Törvényszék helyezze hatályon kívül I. rendű terhelt tekintetében a Debreceni Ítéltábla Bf.III.500/2017/14. számú ítéletének a Nyíregyházi Törvényszék 3.Beü.692/2016/7. számú ítéletével elismert, az Olasz Köztársaság Veronai Polgári és Büntető Bíróságának 2907/2011. számú ítéletével kiszabott egy év négy hónap fogházbüntetés végrehajtását elrendelő rendelkezését.

A Legfőbb Ügyészség indítványára az I. rendű terhelt kirendelt védője észrevételt tett, melyben egyetértett a Legfőbb Ügyészség véleményével abban, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványának az ítélet megalapozottságát támadó része a törvényben kizárt, ugyanakkor a BH 2018.38. számon közzétett eseti döntésre hivatkozva osztotta védencének a Debreceni Ítéltábla másodfokon eljáró tanácsának pártatlanságát kifogásoló álláspontját illetően.

Egyetértett a Legfőbb Ügyészséggel abban is, hogy az olasz bíróság által kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére az erre irányuló bűnügyi együttműködési eljárás hiányában került sor.

A Legfőbb Ügyészség indítványára észrevételt tett az I. rendű

terhelt is, amelyben lényegében a felülvizsgálati indítványában már leírtakat foglalta össze, és ismételten kérte a megtámadott ítéletek hatályon kívül helyezését.

-.-.-

A jogerős ügydöntő határozat meghozatalára a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (régí Be.) hatálya alatt került sor. 2018. július 1-jén ugyanakkor hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.). A felülvizsgálati indítvány előterjesztésére ezt követően, 2018. október 11. napján került sor.

A Be. 868. § (1) bekezdése alapján a törvény rendelkezéseit - a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. A felülvizsgálati eljárás tekintetében a törvény ilyen eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz, ezért a Kúria az indítványt a 2018. július 1. napján hatályba lépett Be. alapján bírálta el.

A felülvizsgálati indítvány elbírálására a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulást tűzött ki, melyen a megtámadott határozatot a felülvizsgálati indítvánnyal érintett I. rendű terhelt tekintetében a felülvizsgálati indítványban hivatkozottak alapján bírálta felül; emellett a 659. § (6) bekezdése alapján vizsgálta a 649. § (2) bekezdésében meghatározott esetleges eljárási szabálysértéseket is, illet azonban nem észlelt.

-.-.-

A Kúria a következetes gyakorlatának megfelelően a felülvizsgálati indítványt minden esetben tartalma alapján bírálja el, és nem csupán arra figyelemmel, hogy az indítványozó abban melyik, a felülvizsgálatot megalapozó eljárási rendelkezést hívta fel. Így jár el a Kúria abban az esetben is, ha a felülvizsgálati indítvány előterjesztője nem jelöli meg az eljárási törvény azon rendelkezéseit, amelyek alapján a megtámadott határozatok felülvizsgálatát kezdeményezi.

A Kúria az adott ügyben ezt a gyakorlatot követte.

A felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, egyébként megalapozatlan.

A Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. A 650. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem

támadható.

Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálat során a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljárás bíróságok által levont jogi következtetések - így a bűnösség megállapításának, és a cselekmények jogi minősítésének - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el (BH 2004.102.).

Ebből következően nem vizsgálható sem a terhelt-társak, sem a tanúk szavahihetősége, továbbá az sem, hogy az eljárás bíróságok a bizonyítási eljárás során milyen esetleges hibát vétettek, és nem terjeszthető elő újra a másodfokú eljárásban egyébként már előadott terhelti védekezés sem.

Arra sincs törvényes lehetőség, hogy a felülvizsgálati indítványban leírt, a jogerős ítéletek megalapozottságát vitató előadás alapján ennek érdekében a megtámadott határozatokat hatályon kívül helyezve, a Kúria új eljárás lefolytatására utasítsa az elsőfokú bíróságot.

I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványának a bizonyítékok mikénti értékelését, illetve az eljárás bíróságok mérlegelésének és a bűnösségre levont következtetéseinek helyességét támadó részei tehát a törvényben kizártak.

A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő a 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések miatt.

A Be. 659. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni; azaz arra kell figyelemmel lenni, hogy az eljárás bíróságok betartották-e az akkor hatályos anyagi és eljárási szabályokat.

Az indítványnak a tanú figyelmeztetésének elmaradásával kapcsolatos része a régi Be. 293. § (3) bekezdésének sérelmét állítja. E rendelkezés esetleges megsértése azonban a 608. § (1) bekezdése szerinti, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések és a Be. 649. § (2) bekezdés a)-c) és e) pontjában felsorolt felülvizsgálati okok között nem szerepel, ezért emiatt még az eljárási szabálysértés tényleges megtörténte esetén sincs helye felülvizsgálatnak.

A Kúria azonban - egyetértve a Legfőbb Ügyészséggel - rámutat a következőkre:

A törvényszék eljárása során nem történt ilyen törvénysértés. A 2017. május 2. napján a perbeszédék és a terheltek utolsó szó jogán megtett nyilatkozataik hangzottak el. Majd a május 10-i tárgyaláson elhangzott bizonyítási indítványokra figyelemmel - amelyek **T.1.** tanú korábbi vallomásának értékelésére irányultak - a törvényszék a tárgyalást május 17. napjára elhalasztotta.

Ezen a tárgyaláson a 48. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv szerint a bíróság ismertette a nevezett tanúnak a nyomozati iratok 166. oldalán kezdődő vallomását. A vallomásról készült jegyzőkönyv szerint a nyomozó hatóság eljáró tagja figyelmeztette **T.1.-et** a régi Be. 82. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt mentességi jogára, azaz arra, hogy megtagadhatja a vallomást, ha önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná. A tanú ezt a figyelmeztetést megértette, amit aláírásával igazolt, majd akként nyilatkozott, hogy tanúvallomásának nincs akadálya. E nyilatkozatát is aláírta.

T.1. tanu nyomozati vallomásának ismertetésére azért volt szükség, mert a törvényszék előtt több idézésre sem jelent meg. A tanú a május 17-i tárgyaláson sem volt jelen, ezért nem sértett eljárási szabályt a törvényszék, amikor a nyomozás során tett vallomását a tárgyaláson okirati bizonyítékként ismertette. A tanú ezen a tárgyaláson nem volt jelen, így nem is lehetett őt figyelmeztetni az esetlegesen fennálló mentességi jogára.

A Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezési ok az, ha az ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt.

Az Alkotmánybíróság I. rendű terhelte által hivatkozott a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatának rendelkező része szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelmény a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásakor, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bíróként járt el. A határozat indokolásának [44] bekezdése pedig azt rögzíti, miszerint „a büntetőeljárás vád-előkészítési szakaszában az előzetes letartóztatás időtartamának meghosszabbításáról döntő bírónak a büntetőügy érdemi elbírálásából történő kizárása a pártatlanság alkotmányos elvének oltalma alatt álló büntetőeljárási garancia”.

I. rendű terhelttel szemben a Debreceni Ítéltábla B.III. tanácsa azonban nem a vádemelést megelőzően, hanem azt követően, a régi Be. 132. § (1) bekezdés b) pontja alapján eljárva a kényszerintézkedés egy éven túli felülvizsgálatát végezte el, így sem a régi Be. tételes rendelkezései, sem az Alkotmánybíróság határozata értelmében nem voltak kizárva az ügy másodfokú érdemi

elbírálásából.

A Kúria a Bfv.I.494/2017/6. számú - azaz a régi Be. hatálya alatt meghozott - határozatában már rámutatott a következőkre: „Szemben a terhelt vélekedésével, sem a Be. eredeti rendelkezései, sem az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) AB határozata, sem a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat nem teszi kizárttá a vádirat benyújtását követően a kényszerintézkedés tárgyában határozatot hozó bírót az ügy érdemi elbírálásából. A hatályos eljárási törvény szerint a bíróság további eljárásából csak az a bíró kizárt, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár.”

Lényegében ugyanezt tartalmazza a terhelt védője által hivatkozott BH 2018.38. számú döntés II. pontja is.

Így a terhelt indítványa a kizárt bíró eljárásra vonatkozó részében alaptalan.

Alaptalan a terhelt felülvizsgálati indítványának azon része is, amelyben a vele szemben benyújtott négy vádirat alapján indult ügyek egyesítését sérelmezte. Egyrészt az ügyek egyesítésére a régi Be. 72. § (2) bekezdésére figyelemmel törvényesen került sor, másrészt ez nem lehetne felülvizsgálati ok akkor sem, ha az egyesítés nem felelt volna meg az eljárási szabályoknak, mivel az nem szerepel a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott, felülvizsgálati eljárásra okot adó eljárási szabálysértések között.

A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

Az erre alapított azon terhelti indítvány sem megalapozott, amely szerint az ügyek elhúzódása miatt vele szemben az eljáró bíróságok tévesen alkalmazták a számára kedvezőtlenebb, 2013. július 1. napján hatályba lépett Btk.-t.

A Nyíregyházi Törvényszék által megállapított, példásan áttekinthető módon rögzített tényállás szerint az I. rendű terhelt 2011. október 27. napját megelőzően folyamatosan szerzett marihuánát és más kábítószernek minősülő anyagot (tényállás I., II., III/1., III/3., IV. és részben III/4. pont), 2013 nyarán pedig két alkalommal új pszichotrop anyagot vásárolt - amely a Btk. szerint önálló bűncselekmény -, majd szeptemberben birtokolta azt (tényállás III/2. pont).

Ahogy arra a Legfőbb Ügyészség is helytállóan utalt, a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények esetén az elkövetéskor, illetve az elbíráláskor hatályban lévő büntetőtörvény alkalmazhatóságát

akkor kell vizsgálni, ha a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekmény elkövetése az elbíráláskor hatályos új büntetőtörvény hatálybalépése előtt történt. Amennyiben a bűnhalmazatban lévő bűncselekményeket részben az új büntetőtörvény hatálybalépése előtt, illetve annak hatálybalépése után követték el, a bűnhalmazatban lévő valamennyi bűncselekményt az új törvény alkalmazásával kell elbírálni. Ugyanezt állapította meg a Kúria legutóbb a Bfv.I.991/2018/5. számú határozatában is.

Ezért az eljáró bíróságok törvényesen jártak el, amikor az I. rendű terhelt által elkövetett valamennyi bűncselekményt – így a 2013. július 1. előtt elkövetetteket is – egységesen a Btk. alapján bírálták el.

A terhelt indítványában hivatkozott arra is, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés eltúlzott.

A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint anyagi jogi szabálysértés miatt felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, vagy a Btk. más szabályának megsértésével a bíróság törvénysértő büntetést szabott ki.

Azaz a büntetéskiszabás önmagában – anyagi jogi szabálysértés hiányában – a felülvizsgálat tárgyát nem képezheti, így az sem, hogy a bíróságok a büntetés kiszabása során az enyhítő és a súlyosító körülményeket miként vették figyelembe (BH 2005.337.).

A bűncselekmények minősítése törvényes, ahogy a büntetés neve és mértéke is.

Részint a Btk. 176. § (3) bekezdése szerint a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette öt évtől húsz évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, így az I. rendű terhelttel szemben kiszabott tíz év fegyházbüntetés a határozott ideig tartó szabadságvesztés tételkeretének a középértékét sem éri el.

Másrészt nem sértettek az eljáró bíróságok a büntetés kapcsán más anyagi jogi szabályt sem; ilyenre a terhelt nem is hivatkozott.

Így az indítvány ezen részében nem alapos.

Ami pedig a Debreceni Ítéltábla másodfokú ítéletének azon rendelkezését illeti, mellyel elrendelte a Nyíregyházi Törvényszék 3.Beü.692/2016/7. számú ítéletével elismert, az Olasz Köztársaság Veronai Polgári és Büntető Bíróságának 2907/2011. számú ítéletével kiszabott egy év négy hónap fogházbüntetés végrehajtását, a Kúria teljes egészében osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját.

Az ítélőtábla a megfeleltetett tagállami ítéletben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről a büntetés végrehajtásának átvétele hiányában rendelkezett. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (Eu.tv.) 111/B. § (3) bekezdése szerint az újabb elítélésről tájékoztatni kellett volna az olasz bíróságot, és kezdeményezésre folytatható le az átvételre irányuló eljárás. Ez a törvénysértés a jelen felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, ebből a célból a Nyíregyházi Törvényszéken kell egyszerűsített felülvizsgálati eljárást lefolytatni, és az erre irányuló indítványt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség már elő is terjesztette.

Ezért a Kúria - a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva - a felülvizsgálati indítványt a fentiek szerint részben kizártnak, részben alaptalannak találva a Nyíregyházi Törvényszék 6.B.796/2015/48. számú ítéletét, illetőleg a Debreceni Ítélőtábla Bf.III.500/2017/14. számú ítéletét a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 653. § (1) bekezdésére figyelemmel a 458. § (3) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a 650. § (1) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria - a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2019. március 12.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, Dr. Soós László s.k. előadó bíró, Dr. Vaskuti András s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
TóthLné
bírószági tisztviselő